

ENTREVISTA A CELESTINO CORBACHO

“És més honest dir ara que no repetirem el tripartit”

A. SERRANO / J. ARMENGOL / C. RIBERA

AVUI / EL PUNT, 10/11/10

Després de dos anys i mig com a ministre de Treball, Celestino Corbacho anunciava al setembre que tornava per incorporar-se a les llistes del PSC per al 28-N. Va en tercera posició, al darrere de José Montilla i Montserrat Tura. I en l'esprint cap als comicis espera remuntar la baixada que auguren les enquestes.

- A tres setmanes per al 28-N, el CEO situa CiU deu punts al davant del PSC, tenen temps per remuntar?

- Són dades d'un treball de camp fet tres setmanes abans. Les nostres situen una millora de les expectatives electorals del PSC i un retrocés, petit, de CiU. Ens enfrontem a unes eleccions difícils, però tenim confiança que podrem mobilitzar l'electorat que ho està menys, que és el nostre. Confiem a millorar les previsions de les enquestes d'aquí al 28-N.

- L'anunci que no repetiran el tripartit els ajudarà?

- Sens dubte. El perfil del PSC durant aquests quatre anys de govern s'ha hagut de supeditar a la necessitat de la coalició. Els partits que han compartit responsabilitat amb nosaltres, en canvi, han mantingut en certa mesura el seu perfil, tant ICV com ERC. El PSC no podia, havia d'anar molt en compte perquè qualsevol distanciament podia comportar una crisi de govern. És el preu que s'ha de pagar per formar un govern i per tenir una cultura de coalició.

- I el balanç dels quatre anys?

- És positiu. Hi ha hagut una gestió molt bona que ha quedat totalment tapada per l'efecte de la crisi. Però quan veiem les dades, del que s'ha avançat en tots els terrenys respecte dels anys anteriors, és molt considerable. El que ens porta a dir que no repetirem el tripartit és que ERC situa ara en el frontispici immediat de l'acció política el referèndum per la independència. No compartim l'estratègia i és més honest dir abans de les eleccions que no repetirem el tripartit, que no esperar l'endemà per dir-ho.

- Diu que és complicat capgirar les enquestes i alhora que no repetiran el tripartit, això no els deixa poques possibilitats per governar?

- La dificultat no la tenim nosaltres només, un avenç del PSC és un retrocés de CiU. Nosaltres ja diem avui que no pactarem amb ERC. La pregunta és: amb qui pactarà CiU? Podem constatar la dificultat de la governació a partir del dia 29 en funció dels resultats i de quantes forces polítiques entrin al Parlament. Tots treballem per tenir un resultat que ens permeti governar sols. Però el PSC ja diu amb claredat els dos pactes que no farà: amb un partit que tingui en l'horitzó més immediat o llunyà el tema de la independència i amb el PP. A partir d'aquí, els ciutadans diran.

- Com es veu l'acció de la Generalitat des de Madrid?

- Depèn de qui ho miri. Hi ha una part de Madrid que està en un pensament estancat i no veu més enllà del que és una realitat de l'estat clàssic. Una altra cosa és una realitat més àmplia, que és la ciutadana. Des de fora, es veu un govern que durant quatre anys ha fet molt bona gestió, tapada, com deia, per dues circumstàncies: una molt identitària,

que té molt a veure amb el debat i el temps d'espera amb la sentència de l'Estatut, i la segona, la crisi. De vegades, diria que Catalunya també s'ha de desprendre d'una certa endogàmia. Ja no podem viure en un món aïllat. La nostra força de present i futur depèn de com siguem capaços d'obrir-nos i participar en aquest món cada dia més obert, complicat i competitiu. De vegades, tinc una mica la sensació que a Catalunya hi ha una política excessivament tancada en si mateixa. Això no és bo.

- Planteja l'Estatut com un problema identitari, però és una eina de gestió...

- Sí, però el procés es va viure com una cosa molt identitària. No ho dic com una cosa negativa. Una cosa és l'Estatut que Pasqual Maragall pensava i l'altra és el que va sortir. Però és cert que tenia dues parts: una de reconeixement de la personalitat pròpia de Catalunya i refermament, i una altra fonamental, d'enfortiment de l'autogovern. En el debat ha anat tot barrejat. Des que es va aprovar l'Estatut en referèndum fins a la sentència, pràcticament han estat quatre anys que s'ha parlat de l'Estatut dia rere dia. Ha estat massa temps.

- Un Parlament amb moltes forces sense una majoria clara seria una situació catastròfica?

- Catastròfica no perquè seria el resultat del que han volgut els ciutadans. Però molt més complexa, sí. Si el ventall és molt ampli, les possibilitats de la geometria variable també s'amplien per al que governa, però, en canvi, la força de l'executiu en un moment com l'actual, en què estem sortint de la crisi, que requereix polítiques fortes, es podria debilitar.

- Coincideix amb Mas a dir que cal un govern fort de les eleccions?

- El que no s'ha de confondre és el desig amb la realitat. Nosaltres també volem un govern fort presidit per José Montilla. La realitat és que si no hi ha una altíssima participació hi haurà una alta entrada de grups en el Parlament. Darrere de l'afirmació de Mas hi ha una por, ja que tot el ventall d'entrada de noves formacions resten a CiU i a ERC. El que fa el senyor Mas és indirectament fer una crida per atraure un vot útil.

- Veu viable el concert de Mas?

- Jo vull que el senyor Mas expliqui com el pensa portar a terme. Tenim un sistema de finançament pactat, amb unes bases federals i que ha de donar un resultat en funció de l'esforç fiscal que fan els ciutadans. El concert no és a l'Estatut i no cap a la Constitució. Que s'expliqui. Ara ja no parla de concert, sinó de pacte fiscal. Ens hauríem de demanar què hi ha de realitat i què de tacticisme en l'independentisme de CiU per mirar de tenir una part d'un electorat que segurament no li pertany. Nosaltres diem a Artur Mas que parli clar. Si considera que l'Estatut no és la referència, que digui quina és.

- No descarten pactar-hi...

- És una hipòtesi cada cop més complicada. A Catalunya hi ha un projecte que és alternatiu d'un altre. Ara com ara, amb els plantejaments de CiU, de cap de les maneres.

- És un dels pocs que ha obert la porta a la *sociovergència*...

- Això no va ser una primera resposta meva. Sempre he estat una persona que ha professat un gran respecte a la figura de Jordi Pujol. Però la CiU que jo recordo de la meva etapa i la que veig ara són molt

diferents. Aquella era una CiU més clara, aquesta és més difusa, més opaca. No hi veig punts de trobada.

- Tem que se l'associï amb l'alt atur o amb la vaga del 29-S?

- En absolut. No em quedo amb el que diuen els meus adversaris, sinó amb el que diu la gent del carrer. Si algú arriba a la conclusió que la crisi mundial i de les entitats financeres és culpa d'un ministre de Treball... Crec que el fet d'haver estat ministre fa que la gent em vegi amb una certa confiança i garantia. I quan era ministre veia una certa comprensió de la gent.

- L'Estat espanyol és on més creix l'atur, segons l'OCDE, què s'ha fet malament?

- El model econòmic. A Espanya es construïen 800.000 habitatges l'any. A Itàlia, Alemanya i França juntes se'n construïen 750.000, amb la diferència de població. Aquí hi ha hagut un model durant vint anys que ha anat molt bé a tothom. Ja es veia a venir que acabaria. El que ningú preveia és que aquesta grip es trobaria amb una pandèmia, que va ser la crisi.

- La reforma laboral es va negociar durant dos anys i finalment s'ha aprovat sense suports...

- Espanya necessitava fer un ajustament. La reforma laboral per si mateixa no l'hauria evitat. Estic d'acord que vam estar dos anys discutint. Sempre és desitjable que si s'ha d'arribar a acords no es faci amb tant de temps, sobretot per al final no arribar-hi. Si haguéssim aprovat abans la reforma, hauria actuat d'una manera més beneficiosa? Segurament sí.

- Però quan s'arriba a la vaga és per un fracàs del govern...
- O per la constatació dels sindicats que arriben a la conclusió que aquelles polítiques que està fent el govern no són compartides. I l'expressió de rebuig no passa només per una manifestació, sinó per una vaga general. Van exercir el seu dret.